

Γιὰ τοῦτο νωρὶς ἐξυπᾶ τὴν αὐγὴν,
Κοντὰ τῆς τὰ κράζει, νὰ πλέουν τοὺς δείχνει
Κι' ἀνήσυχη τότε' ἡ ματιὰ τῆς γοργῆ
Στιγμὴ τὰ μικρὰ τῆς, στιγμὴ δὲν ἀφίνει.

Γνωρίζει ἀδύνατ' ὅτ' εἶνε πολὺ,
Κολύμβη καλὸ πῶς δὲν ξεύρου ἀκόμα.
Γιὰ τοῦτο κοντὰ τῆς συχνὰ τὰ καλεῖ,
Καὶ στρῶμα τοὺς δίνει τ' ἀπράτο τῆς σῶμα.

"Ἄν τόσο πολὺ ἀγαποῦν τὰ πουλιά,
Ἡ μάνας μας πόσον πονοῦν τὰ παιδιὰ των!
Τί ἄρα μᾶς λέν τὰ γλυκὰ των φιλιὰ,
Καὶ πόση στοργὴ κλε' γιὰ μᾶς ἡ καρδιά των!

Καὶ πόση ἀγάπη χρωστοῦμεν παιδιὰ
Ἐν αὐταῖς ποῦ γιὰ μας ὑποφέρουε τόσα,
Αὐτὸ σὰς τὸ λέει ἡ μικρὴ σας καρδιά,
Πρὸς τί νὰ τὸ πῆ κ' ἡ δική μου ἡ γλώσσα;
ΧΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

ΟΙ ΠΕΤΩΝΤΕΣ ΣΚΙΟΥΡΟΙ.

Τὰ κομψὰ καὶ χαρίεντα ταῦτα ζῶα ἀνήκουν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Σκιούρων, διαφέρουσι δὲ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη αὐτῆς κατὰ τοῦτο, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων ποδῶν ὑπάρχει εἰδὸς τι διφθερίνης μεμβράνης. Ἡ μεμβράνη αὕτη χροδίμευει ὡς ἀλεξιβρόχιον (ὀμπρέλλα) εἰς τὸ νὰ κρατῆ τὸ ζῶον εἰς τὸν ἄερα, ὅταν θέλῃ νὰ μεταβῆ ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον.

Εἰς τὰς καθημερινὰς περιπλανήσεις του μεταξὺ τῶν δασῶν, οἱ μικροὶ οὔτοι Σκιούροι ἀναβαίνουν εἰς τὸν ὑψηλότερον κλάδον δένδρου τινός, καὶ ἐκεῖθεν ῥίπτονται κάτω πρὶν δὲ φθάσουν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, στρέφονται πρὸς τὴν διεύθυνσιν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν νὰ ὑπάγουν, καὶ συνάμα ἀπλώνουν τὸ μικρὸν τοῦτο πανίον των. Ἡ ὀρμὴ τῆς καταβάσεως των ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ πανίον ἀφ' ἑτέρου ὠθοῦν τὸ ζῶον πρὸς τὰ ἐμπροσθεν ἐν εἰδει καμπύλης γραμμῆς, καὶ οὕτω τὸ φέρουν πρὸς τὸ μέρος, ὅπου θέλει νὰ μεταβῆ. Τόσον δὲ καλῶς ὑπολογίζουν τὴν ὀρμὴν τῆς καταβάσεως καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ πανίου των, ὥστε οὐδέποτε ἀποτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ των. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ μικρὰ ταῦτα ζῶα δύνανται νὰ διανύουν ἀστραπηδῶν ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον μεγάλως ἀποστάσεις.

Τῶν ποταμίων τούτων Σκιούρων ὑπάρχουν πολλὰ εἶδη. Τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παρι-

στανόμενον ὀνομάζεται Ζαχαροσκίος, διότι ἀγαπᾷ πολὺ τὸ ζαχαροκάλαμον καὶ προξενεῖ μεγάλας ζημίας εἰς τὰς φυτείας αὐτοῦ. Εἶναι 16 δακτύλων ἀπὸ τῆς ἀκρας τῆς ρινὸς μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ μήκους τούτου ἀποτελεῖ ἡ οὐρά, ἥτις εἶναι φουντωτὴ καὶ τὸ βοηθεῖ πολὺ εἰς τὰς πτήσεις του ταύτας. Ἡ διφθέρα τοῦ Σκιούρου ταύτου θεωρεῖται μεταξὺ τῶν καλλίστων καὶ ἀποφέρει ἰκανὸν κέρδος εἰς τοὺς ἐμπορευομένους αὐτὴν.

ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙΝ ΜΕ ΗΕΥΧΟΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ.

Ὁ "Ἀδδισον μᾶς λέγει εἰς ἓν τῶν ἄρθρων του τῶν δημοσιευθέντων εἰς τὸν «Παρατηρητὴν» ὅτι τὸ πρῶτον καὶ κύριον καθήκον τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ εἶναι ν' ἀποφεύγῃ τὰς τύψεις τῆς ἰδίας αὐτοῦ καρδίας. Τὰς ἐσωτερικὰς ταύτας τύψεις εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ὑποφέρῃ τις, ὅταν ἄρχωνται νὰ μᾶς μαστιγώνωσι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, θὰ εἶναι δὲ ἀδύνατον δι' ἡμᾶς νὰ τελειώσωμεν τὴν ἐπίγειον πορείαν μας ἐν εἰρήνῃ καὶ χαρᾷ.

Ἡ συνείδησις εἶναι ἠθικὸς ἐλεγκτὴς, αὐστηρὸς ὡς ὁ Κᾶτων καὶ ἄκαμπτος ὡς ὁ νομοθέτης Μωϋσῆς, καὶ ἐὰν ἀρχίσῃ νὰ μᾶς τύπη εἰς τὴν ἐσχάτην ὥραν, διὰ τὰ πεπραγμένα ἐν τῷ σώματι, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ καταπικράνῃ τὴν ἐπιθανάτιον ἡμῶν πείραν, καὶ καταστήσῃ τὴν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐξοδὸν μας ἀκανθώδη καὶ δυσάρεστον.

Ἡ συνείδησις ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς λησμονηθείσας ἀμαρτίας μας. Τὰς ἀνασκάπτει ἐκ τῶν

Οἱ πετώντες Σκιούροι.

τάφων, ὅπου ἡμεῖς τὰς ἔχομεν τεθαμμένας, καὶ τὰς φέρει εἰς τὸ ἐπιθανάτιον δωμάτιον, αὐταὶ δ' ἐν σαρκαστικῇ ὁμηγύρῃ περιτριγυρίζουν τὸν ταλαίπωρον ἀμαρτωλόν, ὅστις κεῖται τρέμων ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ τάφου. Οἱ βάτραχοι τῆς Αἰγύπτου εἰσεχώρησαν μέχρι τοῦ κοιτώματος τοῦ βασιλικοῦ ἀνακτόρου τοῦ Φαραῶ, καὶ ἐπήδων ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου του, ὡς τὰ φαντάσματα τῶν πασχόντων ὑπὸ τοῦ τρομώδους πυρετοῦ τῶν οἰνοποτῶν.